

ikke alene ved Skibsinspektørerne, selv om disses Antal endog blev noget større end det i Lovforslaget forudsatte. Og vilde man tænke sig et virkeligt Tilsyn gennemført ved, om ikke alle saa dog en større Del af Indladninger, vilde heraf ubestridelig flyde megen Ulempe for Skibsfarten, navnlig da en nøagtig Undersøgelse i mange Tilfælde maatte føre til ialtsald delvise Udlosninger. Naar der herimod maatte blive erindret, at det selvfølgelig ikke har været Lovforslagets Mening, at der skulde føres Tilsyn med alle eller endog kun med en større Del af alle de forskellige Indladninger, men at Tanken er, at der samtids med at der gives nærmere Regler med Hensyn til Indladningen, for hvis Overholdelse Ansvar paalægges Skibsførerne, skulde af og til, særligt naar Angivelse eller andre Omstændigheder kunde give Anledning til at frygte for, at Reglerne tilfidesættes, finde en Undersøgelse Sted, og at den Forvisning, at en saadan kan blive iærksat, naar det maasse mindst ventes, med Føle vilde kunne antages at gjøre Skibsførere og Styrmand mere agtpaagivende og betænkelige ved at udsætte sig for at findes skyldige i uforvarlig Fremgangsmaade ved Indladningen, — da kan Nødvigheden heraf vel ikke benegtes, men et Spørgsmaal bliver det da altid, om der ved denne, om man saa tør sige, mere moralske Virkning af den Skibsinspektørerne givne Tilsynsret og paalagte Tilsynspligt virkelig opnaas et praktisk Udbytte, der kan veie op imod de Ulemper, som ikke vilde kunne undgaaes, naar Undersøgelse dog, som formentlig nødvendig til Hensigtens Opnaaelse, skal foretages nogenlunde jevnligt. Det er, efter Fleres Mening i Udvalget, naar Alt kommer til Alt, dog hovedsagelig i Skibsførernes Dygtighed, Naalidelighed og Følelse for deres moralske og juridiske Ansvar, at Sikkerheden for en forvarlig Indladning skal søges. Brister den antydede Forudsætning, vil det neppe ved nogen Tilsynsforanstaltning kunne forebygges, at Indladningen i mangfoldige Tilfælde kan foregaa paa utilbørlig Maade. Det vil vistnok være i sin Orden i Loven, og mulig i dertil sig sluttende Anordninger og Reglementer, at give Regler angaaende Indladningen og Forskrifter, der gjøre det muligt at kontrollere, om disse Regler ere blevene overholdte — navnlig ved at forlange Oplysninger derom indførte i Skibsdagbogen —, samt endelig at indskærpe Skibsførerne deres Ansvar i disse Henseender, ogsaa under Straffetrusel. Spørgsmaalet er imidlertid, om det ikke vil være rettest ialtsald foreløbig at blive staaende derved og først, naar det viser sig, at dette ikke er tilstrækkeligt, gaa videre til at indføre et særligt Tilsyn med, at en vis Klasse af Borgere paa dette særlige Omraade handler overensstemmende med Lovens Forskrifter. Det maa herved tillige erindres, at det formentlig følger af de almindelige Retsregler, at Politiværgigheden maatte være baade berettiget og

forpligtet til at stride ind og forhindre en livsfarlig Benyttelse af et siensynlig overløst eller paa uforvarlig Maade tilladet Skib, naar Politiet ifølge Angivelse eller ad anden Vej kommer til Kundskab om, at en saadan tilsigtes, og der skjønnes ikke at kunne være Noget til Hinder for, at Politiets Opmærksomhed i denne Henseende kan paakalbes ogsaa fra Skibsinspektørernes Side, om det end ikke direkte underlægges dem at føre Tilsyn med Belastningen og selvstændigt at stride ind med Undersøgelse og Stopning, naar de maatte have Mistanke om, at den ikke er, som den bør være. Yderligere er derhos Opmærksomheden i Udvalget bleven henledt paa, at der formentlig vilde kunne opnaas større Betryggelse for en rigtig og forvarlig Bestuning, naar det — hvilket formentlig kan ske ved administrativ Foranstaltning — blev gennemført som Regel, at der i alle Haane antages kyndige Folk som Stuvere, idet det da uden Tvivl vilde udvikle sig til Sædvane, i Overensstemmelse navnlig ogsaa med Fordringer i den Retning fra Assurandørers og andre Interessereedes Side, at deslige autoriserede Stuvere stedse bleve benyttede ved Indladningen.

Naar Udvalgets Flertal ifølge disse Betragtninger er kommet til det Resultat at foreslaa Skibsinspektørernes Virksomhed, indtil videre ialtsald, indskrænket til Tilsyn med selve Skibene, og i Forbindelse hermed det 2det Afsnit af Lovforslaget udeladt, da har man, hvad dette sidste angaar, særligt ladet sig lede deraf, at det forhaabentlig tør forventes, at Forslag til en almindelig Sølov i en nær Fremtid vil blive forelagt Rigsdagen, idet man gaar ud fra, at Bestemmelser som de i det nævnte Afsnit indeholdte have deres Plads og vilde findes i en saadan Sølov, og at det forsaavidt vilde være en Foregribelse af den at indsette hine Bestemmelser i den nu under Forhandling værende Lov, i hvilken de formentlig ogsaa kun ere optagne paa Grund af Nødvendigheden af at give saadanne Regler med Hensyn til Belastningen, naar denne skulde være underkastet Tilsyn af de foreslaaede Skibsinspektører. Men for Flertallet har derhos væsentlig den Betragtning været bestemmende, at medens det formentlig ikke vil være forbundet med stor Banstielighed, naar først Skibsinspektørinstitutionen er traadt ilde og har vundet Anseelse og Tillid, senere at faae dens Virksomhed udvidet til at omfatte Tilsyn med Belastningen, forsaavidt dette skulde vise sig at være ønskeligt trods de forventede Bestemmelser i den eventuelle Sølov angaaende Belastningen og Skibsførerens Ansvar derfor, saa turde det paa den anden Side formentlig stille sig saare tvivlsomt, om der, naar Skibsinspektørernes Tilsynsmyndighed i Henseende til Belastningen skal bibeholdes efter Lovforslaget, vilde kunne opnaas Enighed om den